

РЕШЕНИЕ

№ 6304

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 06.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8974** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. Г. П. с постоянен адрес в [населено място] срещу Заповед № РК36-2743 от 10.08.2020г. на Ректора на Медицинския университет С.. С оспорения акт е прекратено обучението на жалбоподателя за придобиване на специалност по „Кожни и венерически болести“, считано от 01.08.2020г., на основание § 26, ал.1 от ПЗР към Наредба за изменение и допълнение на Наредба №1/22.01.2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването.

Жалбоподателят К. Г. П. оспорва заповедта, като твърди, че същата е незаконосъобразна поради допуснати нарушения на материалноправните разпоредби. Твърди, че административният орган не е извършил изискуемата задължителна проверка, като не е установил всички обективни факти и обстоятелства за изясняване на случая.

Ответникът - ректорът на Медицинския университет С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт А., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорената заповед.

Прокурорът изразява становище за основателност на жалбата.

СЪДЪТ, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, приема:

Жалбата е подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, и е

процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Със Заповед №437/25.02.1987 г. на началник управление „ Народно здраве“ при Софийски окръжен съвет, жалбоподателят д-р К. Г. П. – училищен лекар към районна болница С., на основание чл. 65 от Наредбата за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри, е бил зачислен за квалификация по кожни болести, считано от 01.01.1987г., като клиничен стаж следвало да набира чрез тримесечни курсове в Окръжен кожно- венерологичен диспансер- С..

По делото е представен учебен план-програма за специализация по кожни и венерически болести от 1985г., т.е към момента, в който жалбоподателят е зачислен за квалификация, както и учебна програма за специалността, актуална към 2008г.

Представена е и Книжка на специализацията, издадена на д-р К. П., от която се установява, че специализацията му е започнала на 01.01.1987г., съгласно Заповед за зачисляване № 437 от 25.02.1987г. Видно от същата по време на обучението жалбоподателят е участвал в колоквиуми съгласно учебната програма, като в книжката е отразена и неговата успеваемост.

Видно е от представените по делото протоколи от изпитни комисии, заедно с молбите на П. за явяване, че същият е декларирал желанието си да се яви на изпит за придобиване на специалност по „Дерматология и венерология“ на изпитните сесии, провеждани от 2000г. до 2006г., но не го е сторил. По делото не са ангажирани доказателства (молби за явяване на изпит) след визирания период.

Със Заповед № РК36-2743 от 10.08.2020г. на Ректора на Медицински университет С., на основание § 26, ал.1 от ПЗР към Наредба за изменение и допълнение на Наредба №1/22.01.2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, обучението на П., приет по условията и реда на Наредба за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри от 1974г. е прекратено, считано от 01.08.2020г., поради неизпълнение на § 8 от ПЗР на Наредба № 1 от 22.01.2015г.

Правни изводи:

В настоящото производство съдът извършва проверка дали са спазени процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването на оспорената заповед по всички основание по чл.146 от АПК.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган– ректорът на Медицинския университет- С.. Р. на висшето учебно заведение, съгласно чл. 32, ал.1, т.4 ЗВО, е органът, който решава окончателно всички въпроси, свързани с приемането, отписването и преместването на студенти, докторанти и специализанти. На следващо място, съгласно чл.33, ал.1 от приложимата към датата на издаване на оспорвания акт Наредба № 1/ 22.01.2015г. за допускане до държавен изпит специализантите подават молба до ръководителя на висшето училище или на В. академия, към които са записани за обучение. По аргумент от цитираната норма, компетентен относно провеждането и приключването на специализациите е ръководителят на съответното висшето училище.

Заповедта е издадена в писмена форма, като същата е и мотивирана.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на процедурните правила. Съдът споделя разбирането, че съществени са само тези нарушения, които влияят пряко върху волята на административния орган или ограничават правото на защита на засегнатото лице по начин, по който могат да

доведат до различен правен резултат.

Заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби на закона.

Безспорно е установено с приетата и неоспорена по делото Книжка на специализацията №39222, че жалбоподателят П. е започнал специализацията през 1987г. при действието на Наредбата за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри (обн. ДВ бр. 7/ 25.01.1974 г.). В цитираната Наредба не е определен краен срок за явяване на държавен изпит за специализантите. Съгласно Наредба № 34/ 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (в сила от 01.01.2007г.) - §5 ПЗР специализантите, които са приети преди влизане в сила на наредбата: продължават обучението си при условията, при които са приети. Съгласно действащата обаче към датата на издаване на оспорваната заповед №№ РК36-2743 от 10.08.2020г. на Ректора на Медицински университет С. Наредба № 1/ 22.01.2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването - в § 8 от ПЗР е разписано, че специализантите, които към влизането в сила на тази наредба не са придобили специалност при условията на § 5, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на отменената Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, се допускат до държавен изпит след изпълнение на актуализирани индивидуални учебни планове по реда на тази наредба в съответствие с утвърдените по реда на чл. 9, ал. 1 и § 3 учебни програми. Разпоредбите на чл.32 и чл.33 регламентират реда за допускане до държавен изпит: Държавните изпити за специалност се организират ежегодно и се провеждат в две изпитни сесии: от 1 до 31 май и от 1 до 31 декември, като специализантите имат право на едно явяване на държавен изпит за специалност в рамките на една изпитна сесия. За допускане до държавен изпит специализантите подават лично заявление до ректора на висшето училище, регистрирало специализанта и издало книжката за специализация. По делото не е спорен фактът, че жалбоподателят не е подал заявление за допускане до изпит. В съдебното заседание жалбоподателят изрично потвърждава този отрицателен факт, като посочва мотивите за пасивното си поведение – желание да се подготви максимално добре по изпитната материя.

--	--	--	--

В § 26. (1) от Наредба № 1/ 22.01.2015 г., съгласно изменението от 2019г. е предвидено, че обучението за придобиване на специалност на специализантите по § 8 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, които в срок до 1.06.2020 г. не са положили успешно държавния изпит за специалност, се прекратява със заповед на ректора на висшето училище, в което са зачислени.

Съдът намира, че в случая правилно в наредбата се въвежда времево ограничение за специализантите, обучаващи се по отменените наредби, действали до 01.01.2007г., да приключат обучението си с успешно полагане на държавния изпит за специалност до 01.06.2020г. Създава се и ясно времево ограничение за полагането на държавния изпит за специалност, с което на практика приключва обучението за придобиване на специалност. Това е необходимо, тъй като параграф 8 от ПЗР на Наредба № 1 е твърде всеобхватен и следва да бъдат поставени времеви ограничения.

В този смисъл съдът отбелязва, че медицината се развива с много бързи темпове и не може да се гарантира висококачествено и адекватно обучение, което е стартирало

преди повече от 20 години и е приключило след периоди на липса на всякаква ангажираност към обучителния процес. При такива условия на протичане на обучението е крайно съмнително качеството на усвоените базови познания и новости в науката.

Причината, която изтъква П., за невзетата си специализация, а именно стремежът му да бъде максимално подготвен и да покаже повече знания, съдът намира за неоснователна, доколкото в случая става въпрос за много години, през които същият при желание е имал възможност да завърши обучението си. Съдът намира също, че именно след вече взета специализация, и в процеса на работа медиците трупат професионален опит, събират впечатления и разширяват и обновяват кръга си познания.

От изложеното следва, че като се е позовал на § 26, ал.1 от ПЗР към Наредбата за изменение и допълнение на Наредба №1 от 22.01.2015г. , административният орган е постановил един законосъобразен административен акт.

В допълнение следва да се отбележи и обстоятелството, че пред жалбоподателя стои възможността, предвидена в Наредбата (§ 26 ал.2 от ПЗР на Наредба 1 от 2015г.), а именно да кандидатстват за започване на обучение за придобиване на специалност по реда на Наредба № 1, по обновен учебен план и програма. В тази връзка в наредбата остават налични всички настоящи възможности за започване на специализация.

По тези съображения съдът намира административния акт за законосъобразен, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, II отделение, 38 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Г. П. срещу Заповед № РК36-2743 от 10.08.2020г. на Ректора на Медицински университет С..

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: